

„hvis“ og idelige Spørgsmaal, Spørgsmaal endda, om hvilke det ærede Medlem samtidig sagde, at de overhovedet ikke lod sig besvare. Hvorfor i Himlens Navn saa opstille dem her? Det er jo dog kun at spille Tiden! Det ærede Medlem sagde, at selv om Regeringen havde faaet sine Kriseforanstillinger gennemført i den Udstrækning, hvori de var blevet foreslaaet, vilde de have haft en meget ringe Betydning. Hvor ved det ærede Medlem det fra, naar han ikke har set dem ført ud i det praktiske Liv? Og det ærede Medlem maa jo i hvert Fald vide, at hans Ansvar saa bliver dobbelt, naar han endda søger at forringe dem og eventuelt til sidst spænder Ben for deres Gennemførelse. Dernæst sagde det ærede Medlem, at hvis Regeringspartierne vilde være ærlige, burde de foreslaa Nedsættelser paa Militæruddgifterne alene. Jeg vil endnu en Gang henstille til det ærede Medlem at holde sig til det, der faktisk foreslaas, og det, der siges, og ikke begynde at stable noget op selv; thi han kan nu en Gang ikke tænke eller tale paa andres Vegne, i hvert Fald ikke paa vore.

Der er kun en lille Ting endnu, jeg gerne vil berøre, og det er det ærede Medlems Trang til, naar der skal foretages noget paa de militære Omraader, at kræve de militære sagkyndige spurgt. I Almindelighed plejer man i Rigsdagsudvalg og lignende at spørge de ansvarlige Ministre, det er dem, man vil have Oplysninger af, og hvor de saa henter deres Oplysninger fra, maa være deres Sag, de har selv Ansvaret derfor. I Rigsdagsudvalg plejer man ikke at henvende sig til underordnede Embedsmænd om Oplysninger.

Til Slut skal jeg anbefale at stemme imod den af de Konservative fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen og at stemme for det stillede Ændringsforslag.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Rode har jeg kun en enkelt Bemærkning. Jeg vil takke ham for den overbevisende Begrundelse han gav af, at netop de direkte Skatter i Øjeblikket tynger særlig haardt, og jeg sluttede deraf, at der saa var særlig Grund til at søge at lette dem — at det ærede Medlem alligevel begrundede, at han vilde stemme imod vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen med, at vi ønskede dette, er kun et nyt Bevis paa det ærede Medlems charmerende Evne til at naa de fra et køligt-logisk Standpunkt mest overraskende Resultater.

Den højtærede Statsminister talte om, at han af sproglige Grunde ikke kunde stemme for vor Dagsorden, og jeg skal ind-

rømme, at der er en lille sproglig Fejl, som er kommet ind ved, at man har foretaget en Rettelse uden at være opmærksom paa, at denne Rettelse nødvendigjorde en Rettelse et andet Sted. Jeg maa udtrykke min Glæde over, at den højtærede Statsminister har saa god Tid, at han ogsaa kan beskæftige sig med den Slags Emner.

Nu sagde den højtærede Statsminister, at det konservative Parti mere end noget andet Parti havde spærret for, at der skulde ske noget. Ja, lad mig minde Statsministeren om, at han en Gang talte om det lille betydningsløse konservative Parti, som ingen regnede med, mindst af alle naturligvis en Statsminister, og saa viser det sig dog, at Statsministeren har regnet med os. Statsministerens Tale her gik ud paa at sige, at Venstre havde man ikke haabet noget af, men de Konservative havde man haabet noget af. Det er da besynderligt at give dette Udtryk overfor Offentligheden ved at sige, at dette lille betydningsløse Parti regner ingen med. Jeg vil henstille til Statsministeren en anden Gang at overveje sine Foragtudbrud noget nærmere.

Det er i øvrigt ikke med Urette, at Statsministeren har regnet med det konservative Folkepartis Villie til at medvirke til en Løsning af Erhvervskrisen, men det er ganske urigtigt, naar Statsministeren siger, at det er os, som har ødelagt de forskellige Lovforslag. Den højtærede Statsminister talte om, at Tusinder af Arbejderfamilier nu er uden Understøttelse. Ja, der ligger oppe i Landstinget et konservativt Forslag, som vilde kunne raade Bod herpaa; det ved Statsministeren, og han burde derfor ikke udtale sig fra dette Sted, som sket er. Med Hensyn til Kriseværnet har Stillingen som bekendt været den, at vi har erklæret os villige til at overveje Lovforslaget velvilligt; det gjorde vi, og vi kom til det Resultat, at der ikke var nogen synderlig Værdi i det, og det, der var af Værdi i det, henviste vi til at finde Vej gennem Finansudvalget, saaledes som man tidligere har gjort overfor lignende Forhold. Saa kom Lovforslaget op i Landstinget, og de Konservative stillede et positivt Forslag. Hvis man havde ønsket vor Medvirkning til Gennemførelse af Lovforslaget, kunde man, som jeg saa ofte har sagt, have givet os noget af vort. Det var det, som skete i 1923, da Venstre gennemførte et Kriseværn, men Statsministeren, som har talt adskillige Gange, saaledes at ingen her i Landet kunde være i Tvivl om, at Statsministeren var villig til at overveje Spørgsmaalet om Told, afviser nu enhver Forhandling derom. Den